

Читання мовчки

Прочитай текст

Джерельце

Пішли якось дідусь з онуком по гриби. Довго блукали поки назбирали повні козубні. З повними козубнями важкувато, і день якраз видався спекотливий, душний. Вирішили відпочити. Саме, як на згад, і весела галявинка з березняка вигулькнула. Трава на ній зелена, свіжа, а в траві вітерець з сонячним зайчиком у квача бавляться.

- Як гарно! - зрадів онук. - Дідусю, давай тут перепочинемо! Он і дерево лежить.

Сіли на вивертень. Дідусь дістав окраєць хліба, розламав навпіл.

- Ах, до хлібця та ще б ковток водиці, - зітхнув дідусь.

- Ой, дідусю, тут хтось є! - прошепотів онук.

Прислухались.

- А й справді, внучку, ніби вода дзюрчить. Ану поглянь кругом. Ти гострозорий, може, і знайдеш.

Подивився хлопчик навкруг. Бачить, під кущем, з-під моховитого каміння, вода сочиться. Тільки викопав він один камінець, - звідти як лине струминка! Та холодна, чиста!

«Джерело, криничка, сонячна водичка!» - заспівав радісно хлопчик. Напились вони досхочу, а дідусь і каже:

- Давай, внучку, зробимо так, щоб усім було приємно пити з джерельця. Знайшли вони суху гілку, вистругав з неї дідусь жолобок і приєднав до струминки. Зробив кухлик з березової кори - кожний тепер нап'ється з джерельця. Оглянули свою роботу - до ладу вийшло. Напились ще на прощання і пішли додому.

Тільки їх не стало видно, як вискочив на галявину Заєць. Так і завмер від здивування.

- Ох ти, звідки тут джерельце взялося?

І закричав захоплено на весь ліс:

- Ого-го! Я знайшов джерельце! Я знайшов джерельце!

Голодний вовк почув, як Заєць кричав, думає: «Цікаво, чого це Зайчисько так радіє? Піду подивлюсь».

А у вовка, як завжди, нікудишні справи. Усі від нього ховаються, усі тікають. А ще, як на зло, собаки всю шкуру порвали, ледве ноги виніс.

Приплентався вовк на галявину, побачив джерельце.

- Хоч води нап'юся з голоду, і то легше.

Ковтнув раз, другий, третій.

- Та ж хороша джерельна водичка! – крякнув.

- Це добре, що я джерельце знайшов, а то хоч пропадай.

Напився вовк, що вже і дихати ніяк. Побіг геть.

Продирається вовк крізь хаші, назустріч ведмідь тупає, з малинника вертається. Мишко боки потирає, очі задоволено мружить, так наївся малини. Питає:

- Гей, Вовчище, не знаєш, де тут можна води напитися?

- Іди прямо, там на галявині джерельце б'є. Я знайшов.

Заспішив ведмідь. Припав до джерельця – відірватися не може.

- Щастя яке! – радіє.

- Не щодня таке чудо зустрінеш!

Прийшли знову якимось у ліс дідусь з онуком, дивляться: біля джерельця слідів різних – видимо-невидимо.

- Дивись, онучку, скільки друзів у маленького джерельця, - посміхнувся дідусь.

- І всіх джерельце радує. (А. Сахаров. 389 слів)

Виконай завдання

1. Визнач жанр прочитаного твору

Оповідання.

Казка.

Легенда.

2. На що натрапили дідусь з онуком в лісі на зеленій галявині?

На озерце.

На потічок.

На джерельце.

3. Що зробили дідусь з онуком із джерельцем?

Засипали землею.

Нічого не робили.

Зробили так, щоб усім було приємно пити.

4. Якими словами найточніше виражена основна думка твору?

Всім потрібно берегти природу і примножувати її багатства. Охороняти тварин.

Економити і берегти воду.

5. Установи відповідність між словами і їхніми лексичними значеннями.

козубні

дерево, вивернуте вітром з коренем

виверть

добре бачить

гострозорий

погані справи

нікудишні справи

кошики для грибів

до ладу вийшло

зробили дуже гарно

6. Як би могли розвиватися події, коли б дідусь із онуком не знайшли джерельце та не зробили так, щоб усім було приємно пити з нього. Обґрунтуй свою думку.

Самооцінка

